ב ס ״ ד

בהיכלו

מיסודו של
מרן מוהרא״ש זי״ע

בנשיאות מו״ר
הרה״צ ר׳
יצחק שמואל
אהרן לעזער
שליט״א

גליון מס׳
190

פרשת **וישלח** תשפ״ו

נחלת
מִכֻּלָּם כָּאן נַעֲשִׂים סִפּוּרִים...

בָּעִיר פְּיֶעטְרְקוֹב
בְּפוֹלַנְיָה הָיָה יְהוּדִי
אֶחָד, שֶׁהָיְתָה דַּרְכּוֹ לִרְשֹׁם סִפּוּרִים
שֶׁל צַדִּיקִים כְּפִי שֶׁשָּׁמַע מֵחֲסִידִים
וְהַדְפִּיסָם, וּכְבַר הִדְפִּיס הַרְבֵּה סְפָרִים
עִם סִפּוּרִים מִצַּדִּיקִים, לְיָמִים, נִתְקָרֵב
בְּנוֹ לְאַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְהִתְחִיל
אָבִיו לִרְדֹּף אוֹתוֹ מְאֹד, כִּי הָיָה מִכַּת
הַמִּתְנַגְּדִים לְאַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ.

וַיְהִי הַיּוֹם וּבָרַח בְּנוֹ לָעִיר אוּמַן,
וְנִשְׁאַר שָׁם בֵּין אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ, וְאָבִיו
הִצְטַעֵר מְאֹד מְאֹד, שֶׁבְּנוֹ נָפַל בֵּין
אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ׳, וְהַבֵּן הִסְתּוֹבֵב
בֵּין אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ בָּעִיר אוּמַן, וְרָאָה
אֶת עֲבוֹדָתָם בְּקֹדֶשׁ - תּוֹרָה וּתְפִלָּה
וְהִתְבּוֹדְדוּת, וְנִתְעוֹרֵר גַּם הוּא לַעֲשׂוֹת
כְּמוֹתָם, וְנַעֲשָׂה עוֹבֵד ה׳ גָּדוֹל מְאֹד,
וְהָיָה מְבֻלֶּה הַרְבֵּה שָׁעוֹת בְּכָל יוֹם עַל
צִיּוּן רַבֵּנוּ זַ״ל.

וּפַעַם בְּהִיוֹתוֹ עַל צִיּוּן רַבֵּנוּ זַ״ל,
נִתְעוֹרֵר מְאֹד מְאֹד וְנִזְכַּר מֵאָבִיו
וּמִצַּעֲרוֹ שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁנִּתְקָרֵב אֶל רַבֵּנוּ
זַ״ל, וּכְשֶׁיֵּרֵד מֵהַצִּיּוּן, כָּתַב מִכְתָּב
אָרֹךְ לְאָבִיו, כְּדֵי לְחַזְּקוֹ וּלְנַחֲמוֹ,
וּבְתוֹךְ הַדְּבָרִים כָּתַב לוֹ בְּזוֹ הַלָּשׁוֹן:
"אַבָּא, אַתָּה עוֹסֵק כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְרְשֹׁם
מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צַדִּיקִים וּלְהַדְפִּיסָם, וּבָזֶה
אַתָּה מִתְפָּרְנֵס, אֲנִי זָכִיתִי לְהַגִּיעַ אֶל
מָקוֹם קָדוֹשׁ כָּזֶה, אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁנִּתְקָרֵב
לְשָׁם נַעֲשָׂה מִמֶּנּוּ סִפּוּרִים וּמַעֲשִׂיּוֹת"...

(שיחות מוהרא״ש ח״א ערך 'סיפורים')

"הַצִּילֵנִי נָא!"

כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ שֶׁבְּגַשְׁמִיּוּת אָסוּר לוֹמַר: 'כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחַיִל הַזֶּה', אָסוּר לַחְשֹׁב שֶׁאֲנִי מַרְוִיחַ אֶת כַּסְפִּי כִּי יֵשׁ לִי רֹאשׁ טוֹב וּמְכֻשָּׁר לְהַצְלִיחַ לְהָבִיא כֶּסֶף, אוֹ יֵשׁ לִי יְדֵי זָהָב, יָדַיִם טוֹבוֹת וְזֶה מַה שֶּׁמֵּבִיא לִי אֶת הַכֶּסֶף. אֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הָיָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כֻּלּוֹם.

בְּדִיּוּק כָּךְ הוּא בְּרוּחָנִיּוּת, שֶׁאֲנִי תָּלוּי לְגַמְרֵי בְּיַד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּוַדַּאי כָּל מַה שֶּׁאֲנִי יָכוֹל, לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל הַכֹּחוֹת לִהְיוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לִלְמֹד תּוֹרָה, לַעֲסֹק בַּתְּפִלָּה וְלַעֲשׂוֹת צְדָקָה וָחֶסֶד. אֲבָל בְּאוֹתוֹ רֶגַע אֲנִי צָרִיךְ לָדַעַת שֶׁזֶּה הַכֹּל בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל מִצְוֹות הַתּוֹרָה הֵם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָנוּ הִזְדַּמְּנוּת לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוֹות שֶׁלּוֹ וּבְכֹחוֹ יִתְבָּרַךְ אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה.



יַעֲקֹב אֲבִינוּ זוֹעֵק בְּפָרָשָׁתֵנוּ לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל כָּלָם אֲנִי מְפַחֵד מְאֹד פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל בָּנִים"

הַכֹּל תָּלוּי בָּזֶה

בְּוַדַּאי צְרִיכִים רְצוֹנוֹת מְאֹד חֲזָקִים בְּמִלְחֶמֶת הַיֵּצֶר, אֲבָל צָרִיךְ לָדַעַת שֶׁבְּסוֹפוֹ שֶׁל דָּבָר "אִלְמָלֵא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אֵינוֹ יָכוֹל לוֹ", אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים רַק אֶת הַפְּעֻלָּה הָרִאשׁוֹנָה, אֲנַחְנוּ מַגְבִּיהִים אֶת הָרְצוֹנוֹת שֶׁלָּנוּ לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֲנַחְנוּ מְבַקְּשִׁים עֶזְרָה: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תַּעְזְרֵנִי, אֲנִי רוֹצֶה לְהִנָּצֵל מֵהַיֵּצֶר הָרַע, אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, אָנָּא תַּעְזֹר לִי שֶׁאוּכַל לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַיְצִרִין בִּישִׁין, עַל כָּל הַתַּאֲוֹות רָעוֹת וְהַמִּדּוֹת רָעוֹת שֶׁמִּתְגַּבְּרוֹת עָלַי בְּכָל עֵת". זֶה הַתְּפִלָּה וְהַהִתְבּוֹדְדוּת, שֶׁרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ גִּלָּה לָנוּ שֶׁהַכֹּל תָּלוּי בָּזֶה, כְּפִי שֶׁאֲנַחְנוּ מִתְגַּבְּרִים עִם כָּל הַכֹּחוֹת לְהִתְפַּלֵּל לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ עֶזְרָה מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, כֵּן נִקְבַּל סִיְּעָתָא דִּשְׁמַיָּא מְיֻחֶדֶת לְהִתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל.

כְּמוֹ אִמָּא אוֹהֶבֶת

כַּמָּה צָרִיךְ לִצְעֹק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו", כֵּן, הַיֵּצֶר הָרַע מִתְלַבֵּשׁ בְּמִצְוֹות, מְנַסֶּה לַעֲבֹד עָלַי כְּאִלּוּ יִהְיֶה לִי אֵלּוּ חַיִּים טוֹבִים כְּשֶׁאֶגָּרֵר אַחֲרָיו, אַחֲרֵי הַנִּסְיוֹנוֹת "הַצִּילֵנִי נָא!", וְהָעִקָּר לִצְעֹק "פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל בָּנִים"!

רַבֵּנוּ אוֹמֵר (בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲרַ״ן חֵלֶק א׳ סִימָן ע״ח), שֶׁאִם הַבָּנִים' זֶה תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁאִמָּא הוֹלֶכֶת תָּמִיד עִם הַתִּינוֹק שֶׁלָּהּ, הִיא אַף פַּעַם לֹא נִגְעֶלֶת מִמֶּנּוּ, גַּם אִם יִהְיֶה מְלֻכְלָךְ מְאֹד, לֹא אִכְפַּת לָהּ, בְּשִׂמְחָה וּבְסִבְלָנוּת עֲצוּמָה הִיא תִּרְחַץ וְתַלְבִּישׁ אוֹתוֹ בִּלְבוּשִׁים חֲדָשִׁים. כָּךְ, אוֹמֵר רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ זי״ע, אֶפְלוּ כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בְּתוֹךְ לְכְלוּךְ, מַמָּשׁ רֶפֶשׁ וְטִיט עָמֹק הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, עֲדַיִן יֵשׁ עִמּוֹ אֶת הַכְּלִי לָצֵאת מִזֶּה, כֹּחַ הַדִּבּוּר וְהַתְּפִלָּה, שֶׁהוֹלֵךְ אִתּוֹ אֲפִלּוּ בַּמְּקוֹמוֹת הַטְּמֵאִים, כְּמוֹ אִמָּא אוֹהֶבֶת שֶׁתָּמִיד עִם בְּנָהּ.

יַעֲקֹב אָבִינוּ זוֹעֵק בְּפָרָשָׁתֵנוּ לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא "רִבּוֹנוֹ שֶׁל כָּלָם אֲנִי מְפַחֵד מְאֹד פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל בָּנִים - שֶׁיִּזְכְּרוּ מִמֶּנִּי אֶת הַתְּפִלָּה חַס וְשָׁלוֹם, זֶה הַחֵבֶל הַצָּלָה הָאַחֲרוֹן שֶׁיָּכוֹל לְהַצִּיל אוֹתִי מֵעֲשׂוֹ. אִם אָדָם יִהְיֶה חָזָק בִּתְפִלּוֹת כָּאֵלּוּ: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תַּצִּיל אוֹתִי, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֲנִי שָׁקוּעַ בִּמְקוֹמוֹת נְמוּכִים וּשְׁפָלִים כָּאֵלּוּ, אֲבָל זֶה לֹא הָרְצוֹן שֶׁלִּי, אֲנִי רוֹצֶה לָצֵאת", סוֹף כָּל סוֹף בְּוַדַּאי הוּא יִזְכֶּה לָצֵאת מֵהַמָּקוֹם הַגָּרוּעַ שֶׁלּוֹ וְהוּא יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל חַיִּים טוֹבִים וּנְעִימִים בָּזֶה הָעוֹלָם.

(אֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח תשע״ח - תשע״ט)

דִּבּוּר אֶחָד

אוֹתוֹ הַדָּבָר שֶׁמִּתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם וְהוּא מִשְׁקָע בּוֹ, אוֹתוֹ הַדָּבָר דַּוְקָא הוּא צָרִיךְ לְשַׁבֵּר בִּשְׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה עִקַּר עֲבוֹדָתוֹ (שיחות הר״ן נ״ז)

מכתב לשבת

ממכתבי מו"ר
הרה"צ שליט"א
מהשנים הקודמות

הַתַּקָּנוֹן הַקָּדוֹשׁ שֶׁל יַעֲקֹב אָבִינוּ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבָּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח
י"ב כִּסְלֵו הַתשפ"ה

הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וְכָל טוּב סֶלָה יַגִּיעוּ וְיֵרְדְּפוּ אֶל כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּיֶבְנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֶב, עִיר הַשִּׂמְחָה, וְדִי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר, הוי"ה עֲלֵיהֶם יַשְׁרֶה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשַּׁבָּת קוֹרִין פָּרָשַׁת **וַיִּשְׁלַח**, וְהִיא פָּרָשָׁה שֶׁל הִתְחַזְּקוּת עֲצוּמָה אֵיךְ יֵשׁ אֶפְשָׁרוּת לָאָדָם לְהָכִין אֶת עַצְמוֹ לְכָל מַצָּבֵי הַחַיִּים, אֲפִלּוּ אִם יִצְטָרֵךְ לְהִפָּגֵשׁ עִם עֵשָׂו הָרָשָׁע, שֶׁהוּא כְּלָלִיּוּת כָּל הַמַּצָּבִים הָאֵי נְעִימִים שֶׁבָּאִים לִקְרַאת אָדָם בְּמֶשֶׁךְ יְמֵי חַיָּיו, אִם הֵם בִּרוּחָנִיּוּת וְאִם הֵם בְּגַשְׁמִיּוּת, לְכָלָם צְרִיכִין לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַתַּקָּנוֹן הַקָּדוֹשׁ שֶׁתִּקֵּן לָנוּ יַעֲקֹב אָבִינוּ, הַבָּנוּי עַל שָׁלֹשׁ נְקֻדּוֹת, דּוֹרוֹן תְּפִלָּה וּמִלְחָמָה.

דּוֹרוֹן הוּא עִנְיָן שֶׁל צְדָקָה וּנְדִיבַת לֵב, הַכּוֹלֵל כָּל מִינֵי מַעֲשֵׂי חֶסֶד שֶׁאָדָם מוּכָן לַעֲשׂוֹת בְּשָׂבִיל הַזּוּלַת, שֶׁזֶּה פּוֹתֵחַ לִפְנֵי הָאָדָם כָּל שַׁעֲרֵי הַשָּׁמַיִם, וְגוֹרֵם לוֹ סַיְעָתָא דִּשְׁמַיָּא נִפְלָא בְּכָל מַה שֶׁמִּתְפַּלֵּל וְעוֹשֶׂה, וּכְדִבְרֵי רַבֵּנוּ זַ"ל (לִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק כ' סִימָן ד') עַל מַה שֶׁנֶּאֱמַר אֵצֶל מִצְוַת צְדָקָה (דְּבָרִים טו, יא) פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ וְגוֹ', שֶׁצְּדָקָה פּוֹתַחַת אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים בְּהַרְחָבָה גְּדוֹלָה, וּמְאַפְשֶׁרֶת לָאָדָם לְהַגִּיעַ לְכָל מָקוֹם שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהַגִּיעַ בְּלִי חֶסְרוֹן וּמְנִיעָה כְּלָל.

תְּפִלָּה הִיא הַחֶרֶב וּכְלֵי זַיִן שֶׁל כָּל אִישׁ יִשְׂרְאֵלִי שֶׁעַל יָדוֹ הוּא יָכוֹל לְנַצֵּחַ כָּל מִלְחֲמוֹתָיו וְלִכְבּשׁ כָּל הַכְּבִישׁוֹת שֶׁצָּרִיךְ לִכְבּשׁ (לִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ב') וּמִי שֶׁחָזָק בִּתְפִלָּה וּבְהִתְבּוֹדְדוּת וְתָמִיד מְפָרֵשׁ כָּל שִׂיחָתוֹ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתָמִימוּת וּפְשִׁיטוּת גְּמוּרָה, הוּא מוּכָן לְכָל מַה שֶׁיָּבוֹא לִקְרָאתוֹ וְאֵין לוֹ מִמָּה לְפַחֵד כִּי יִזְכֶּה לְנַצֵּחַ בְּגָדוֹל.

מִלְחָמָה מְרַמֶּזֶת עַל לִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּכְמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת נז, ע"א) עַל הַפָּסוּק (מִשְׁלֵי ט, ה) לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחֲמִי, עַל לִמּוּד הַתּוֹרָה, וּכְמַאֲמַר רַבִּי יוֹחָנָן (סַנְהֶדְרִין מב ע"א) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מִלְחֶמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה, עַיֵּן שָׁם, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מַגְנָא וּמַצְלָא [מְגִנָּה וּמַצִּילָה] עַל הָאָדָם תָּמִיד (סוֹטָה כא ע"א) וְשׁוֹמֶרֶת אוֹתוֹ מִכָּל רַע.

גַּם עִנְיַן **מִלְחָמָה** הוּא שֶׁאָדָם יִזְכֹּר תָּמִיד שֶׁהוּא נִמְצָא בִּשְׁדֵה קְרָב, וְעָלָיו לִתְפֹּס חָזָק אֶת כְּלֵי זַיְנוֹ שֶׁהֵם צְדָקָה תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְלֹא לַעֲזֹב אוֹתָם לְרֶגַע, וְעַל יְדֵי זֶה יִבְרְחוּ כָּל שׁוֹנְאָיו מִפָּנָיו וְיִכָּנְעוּ מִלְּפָנָיו לְגַמְרֵי.

עַל כֵּן בּוֹאוּ נָא אַחֵי וְרֵעֵי הַיְקָרִים, וְנַחֲגֹר עַצְמֵנוּ עִם כְּלֵי וְתַכְסִיסֵי מִלְחָמָה חֲדָשִׁים, וְנַרְבֶּה מְאֹד בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה בְּצִדָּקָה וָחֶסֶד וְעַל יְדֵי זֶה נְנַצֵּחַ כָּל מִלְחֲמוֹתֵינוּ וְנִזְכֶּה לִרְאוֹת בְּקָרוֹב בְּגָאֳלָתֵנוּ וּבִפְדוּת נַפְשֵׁנוּ.

הַמְאַחֵל לָכֶם שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ.

יצחק אשרלי טרבין נתניה

שו"ת בר סלב

מאת מוהרא"ש זי"ע

כָּל הַזְּמַן אֲנִי מִסְתַּבֵּךְ בִּמְרִיבוֹת, קָשֶׁה לִי לְהִשְׁתַּתְּנוֹת

לְכְבוֹד הַצַּדִּיק שָׁלוֹם. יֵשׁ לִי בְּעָיָה: כָּל הַזְּמַן אֲנִי מִסְתַּבֵּךְ בִּמְרִיבוֹת עִם הַחֲבֵרִים וְעִם הַשְּׁכֵנִים, כָּל פַּעַם בִּגְלַל דָּבָר אַחֵר. אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֲנִי אָשֵׁם בָּזֶה, כִּי אֲנִי לֹא מִתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, אֲבָל קָשֶׁה לִי לְהִשְׁתַּתְּנוֹת. מַה הָעֵצָה?

תשובה



בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבָּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּנְחָס כ' תַּמּוּז התשע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל נֵרוֹ יָאִיר ...

לָנָכוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבֵּנוּ זַ"ל אָמַר (לִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב סִימָן י): מַה שֶּׁבְּנֵי אָדָם רְחוֹקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָהֶם יִשּׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יִשּׁוּב הַדַּעַת? מִפְּנֵי שֶׁאֵינָם בְּשִׂמְחָה. וְלָמָּה אֵינָם בְּשִׂמְחָה? מִפְּנֵי שֶׁאֵינָם מוֹצְאִים בְּעַצְמָם אֶת הַטּוֹב.

אַתָּה צָרִיךְ תָּמִיד לָדוּן אֶת עַצְמְךָ לְכַף זְכוּת, וְאַל תַּאֲשִׁים אֶת עַצְמְךָ, כִּי רִגְשֵׁי אַשְׁמָה זֶה הַדָּבָר הֲכִי גָּרוּעַ, וַהֲכִי מְסֻכָּן לְאָדָם, אָסוּר לְחִיּוֹת עִם רִגְשֵׁי אַשְׁמָה בִּכְלָל. אָדָם צָרִיךְ לָדַעַת מַה עוֹשִׂים מֵהַיּוֹם וָהָלְאָה, וְאֵיךְ אֲנִי שׁוֹמֵר עַצְמִי לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם אַף אֶחָד בָּעוֹלָם, כָּךְ צְרִיכִים לָדַעַת, וְכָךְ צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג, זוֹ לֹא חָכְמָה לְהַאֲשִׁים אֶת עַצְמוֹ וְלוֹמַר לְעַצְמוֹ שֶׁאֲנִי לֹא בְּסֵדֶר, וַאֲנִי הַחַיָּב וְכוּ' וְכוּ', אֶלָּא צְרִיכִים לָדַעַת מַה אֲנִי עוֹשֶׂה מֵהַיּוֹם וָהָלְאָה כְּדֵי לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם אַף אֶחָד, וְאֵיךְ לָלֶכֶת בֵּין הַטִּפּוֹת וְלֹא לִהְיוֹת רָטֹב.

וְהִנֵּה רַבֵּנוּ זַ"ל לִמֵּד אוֹתָנוּ דֶּרֶךְ נִפְלָאָה בַּחַיִּים, שֶׁאָדָם יַרְגִּיל עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁזּוֹ נִקְרֵאת 'הִתְבּוֹדְדוּת' - שֶׁיֵּלֵךְ בְּמָקוֹם שֶׁאֵין שָׁם אֲנָשִׁים וְיַתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,



הַמֶּלֶךְ
עוֹד לֹא הִגִּיעַ

אַף שֶׁבַּהַתְחָלָה יִהְיֶה לוֹ מְאֹד קָשֶׁה לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לָזֶה, כִּי יִהְיֶה נִדְמֶה לוֹ שֶׁאַף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ וְכוּ' וְאַף אֶחָד לֹא מַקְשִׁיב לוֹ וְכוּ' אַף אֶחָד לֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ', וְזֶה בָּא מֵהֶמֶת פְּגָם הָאֱמוּנָה, וְכָךְ אָמַר רַבֵּנוּ זַ"ל (לִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א סִימָן ס"ב): וּבֶאֱמֶת אִם הָיָה הָאָדָם מַאֲמִין שֶׁמְּלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא שׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, אָז בְּוַדַּאי הָיָה מַתְמִיד בָּזֶה וּמְדַקְדֵּק עַל כָּל דִּבּוּר שֶׁלּוֹ, וּמֶהֶמֶת שֶׁאֵין לוֹ הָאֱמוּנָה הַזֹּאת, וְלָכֵן הוּא מִתְרַשֵּׁל בָּזֶה.

וְלָכֵן אָדָם שֶׁבֶּאֱמֶת רוֹצֶה לְהַגִּיעַ אֶל שְׁלֵמוּת יִשּׁוּב הַדַּעַת עָלָיו לְהַרְגִּיל עַצְמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיַאֲמִין שֶׁכָּל דִּבּוּר וְדִבּוּר שֶׁלּוֹ נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְאָז עַל יְדֵי רִבּוּי תְּפִלָּה וּבַקָּשָׁה וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ - יִזְכֶּה שֶׁיִּזְדַּכֵּךְ מֹחַ מַחְשַׁבְתּוֹ וְיִזְכֶּה לְיִשּׁוּב הַדַּעַת אֱמִתִּי, וּמֵעַתָּה כָּל דָּבָר גָּדוֹל אוֹ קָטָן לֹא יַעֲשֶׂה בְּלִי שֶׁיִּתְיַעֵץ קֹדֶם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל דָּבָר שֶׁעָשָׂה אוֹ עֹשֶׂה אוֹ יַעֲשֶׂה מֵהַיּוֹם וָהָלְאָה, קֹדֶם יְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזֶה יָבִיא אוֹתְךָ לְיִשּׁוּב הַדַּעַת אֱמִתִּי וּכְבָר לֹא תַּעֲשֶׂה טָעֻיּוֹת בְּחַיֶּיךָ. הָעִקָּר לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דָּבָר שֶׁעָבַר כְּבָר, כִּי הֶעָבָר אֵין וְהֶעָתִיד עֲדַיִן, תָּמִיד רַק לַחֲשֹׁב מִכָּאן וּלְהַבָּא מַה עוֹשִׂים, וְאֵיךְ עוֹשִׂים וְכוּ', וְאָז אַף פַּעַם לֹא תָּבוֹא לִידֵי וְכוּחִים אוֹ סִכְסוּכִים עִם אֲחֵרִים וְכוּ', אוֹ שֶׁתֵּדַע אֵיךְ לְהִתְחַמֵּק מִכָּל בְּעָיָה בְּדַרְכְּךָ חָכְמָה וְתֵצֵא נָקִי.

אַשְׁרֶיךָ שֶׁתְּצַיֵּת אֶת עַצְמְךָ רַבֵּנוּ זַ"ל וְאָז תִּהְיֶה הֵכִי מְאֻשָּׁר בְּחַיֶּיךָ.

כְּלָל זֶה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר אָסוּר לְהַאֲמִין לְאַף אֶחָד, וְלֹא לְחִיּוֹת בְּאַשְׁלָיוֹת שֶׁיֵּשׁ מִי שֶׁרוֹצֶה לַעֲזֹר לְךָ, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב כָּל אֶחָד לְדַרְכּוֹ הוּא הוֹלֵךְ וְלֹא אִכְפַּת לוֹ מֵהַזּוּלַת כְּלָל, וְלָכֵן אַשְׁרֵי מִי שֶׁבּוֹרֵחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמַרְגִּיל עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאָז כָּל הַחַיִּים שֶׁלּוֹ יֵלְכוּ בְּצוּרָה אַחֶרֶת, וְיִחְיֶה בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדֶרֶגֶת הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁמִּתְעַנֵּג בְּזִיו שְׁכִינַת עֻזּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים הָיוּ תָּמִיד מִתְנַהֲגִים בְּהַשְׁקֵט וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ גָּדוֹל, וּבִפְרָט בָּעִנְיָן הַנַּ"ל, שֶׁלֹּא לְעוֹרֵר בֶּן אָדָם מִן הַשֵּׁנָה, בָּזֶה הָיוּ נִזְהָרִים מְאֹד מְאֹד.

ר' גֶּעצִי מֵאוּמַן הָיָה עוֹבֵד הַשֵּׁם גָּדוֹל מְאֹד, עֲבוֹדָתוֹ הָיְתָה תָּמִיד בְּרַעַשׁ וּבְקוֹלוֹת גְּדוֹלִים, אֲבָל בְּעִנְיָן זֶה הָיָה נִזְהָר מְאֹד לֹא לְעוֹרֵר אַחֵר מֵהַשֵּׁנָה, וְהָיְתָה דַּרְכּוֹ בְּכָל לֵיל שַׁבָּת קֹדֶשׁ לוֹמַר סֵדֶר הַזְּמִירוֹת וְ"רִבּוֹן כָּל עוֹלָמִים" וְכוּ' בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, פַּעַם בָּא מִבֵּית הַכְּנֶסֶת וּמָצָא אֶת אִשְׁתּוֹ יְשֵׁנָה, וְלֹא רָצָה שֶׁקּוֹלוֹתָיו יְעוֹרְרוּ אוֹתָהּ, וְלָכֵן חָזַר לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וְאָמַר שָׁם אֶת סֵדֶר הַזְּמִירוֹת "שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם" וְ"רִבּוֹן כָּל עוֹלָמִים" וְכוּ' כְּדַרְכּוֹ בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, וְרַק אַחַר כָּךְ חָזַר לְבֵיתוֹ וְהִמְתִּין לְאִשְׁתּוֹ לְעַשּׂוֹת קִדּוּשׁ.

אַף פַּעַם אָסוּר לְהָעִיר בֶּן אָדָם מֵהַשֵּׁנָה חוּץ מִבַּבֹּקֶר, כְּדֵי לָקוּם לִזְמַן קְרִיאַת שְׁמַע וּתְפִלָּה, כִּי אָז זֶה זְמַן מְצֻוֶּה עוֹבֶרֶת. מוֹהֲרָא"ש זַ"ל הָיָה תָּמִיד מַזְהִיר אֶת תַּלְמִידָיו "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ", שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ רַעַשׁ בְּחַדְרָם בַּלַּיְלָה כְּשֶׁבַּחוּרִים אֲחֵרִים יְשֵׁנִים, כִּי זֶה פְּגַם גָּדוֹל וְכַנַּ"ל, וְהָיָה אוֹמֵר בְּדַרְכּוֹ הֲלָצָה, שֶׁהֲלֹא כְּתִיב (מְלָכִים א' יט, יא): "לֹא בָרַ"עַ"שׁ ה" - שֶׁכְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ אֵינוֹ בָּא מִתּוֹךְ רַעַשׁ וְעֶסֶק גָּדוֹל, רַק בְּהַשְׁקֵט וּבְשַׁלְוָה וּבְקוֹל דְּמָמָה דַּקָּה.

וְהָיָה רָגִיל לַחֲזוֹר עַל הַמַּעֲשֶׂה הַמְּזֻכָּר בַּגְּמָרָא (בְּרָכוֹת נח.): שָׁרָב שֵׁשֶׁת הָיָה סַגִּי נְהוֹר (עִוֵּר), וּפַעַם הָלַךְ לְקַבֵּל פְּנֵי הַמֶּלֶךְ שֶׁבָּא לְעֵירוֹ כְּדֵי לְבָרֵךְ עָלָיו אֶת הַבְּרָכָה: "בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן מִכְּבוֹדוֹ לִבְרִיּוֹתָיו", שֶׁמְּבָרְכִין עַל רְאִיַּת פְּנֵי מֶלֶךְ עַכּוּ"ם, וּפָגַע בּוֹ צְדוֹקִי אֶחָד וְרָצָה לְצַעֲרוֹ וּלְהִתְלוֹצֵץ מִמֶּנּוּ, וְשָׁאַל אוֹתוֹ: "לָאָן אַתָּה הוֹלֵךְ, הֲלֹא אֵינְךָ רוֹאֶה שׁוּם דָּבָר?" עָנָה לוֹ רַב שֵׁשֶׁת: "תִּנּוֹכַח שֶׁאֲנִי רוֹאֶה יוֹתֵר טוֹב מִמְּךָ, וְאֵדַע בְּדִיּוּק מָתַי יַגִּיעַ הַמֶּלֶךְ".

וּלְפָתַע עָבְרוּ שָׁם שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ בְּרַעַשׁ וּבְתִזְמֹרֶת גְּדוֹלָה, וְהַצָּדוֹקִי קָם בְּמְהִירוּת, וְאָמַר: "הֲרֵי הִגִּיעַ הַמֶּלֶךְ", אָמַר לוֹ רַב שֵׁשֶׁת: "עוֹד לֹא הִגִּיעַ הַמֶּלֶךְ", שׁוּב עָבְרָה כַּת שְׁנִיָּה שֶׁל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְחֵילוֹתָיו בְּרַעַשׁ וּבְקוֹל גָּדוֹל, וְשׁוּב אָמַר הַצָּדוֹקִי: "הֲרֵי הִגִּיעַ הַמֶּלֶךְ", וְאָמַר לוֹ רַב שֵׁשֶׁת: "הַמֶּלֶךְ עוֹד לֹא הִגִּיעַ", פִּתְאֹם נַעֲשָׂה שֶׁקֶט גָּדוֹל, וְאָז קָם רַב שֵׁשֶׁת וְאָמַר: "הֲרֵי הִגִּיעַ הַמֶּלֶךְ", כִּי מִקְרָא מְפֹרָשׁ הוּא (שָׁם) "לֹא בָרוּחַ ה' וְכוּ' לֹא בָרַעַשׁ ה' וְכוּ' לֹא בָאֵשׁ ה' וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דַּקָּה".

וְאָמַר, שֶׁהָיָה צַדִּיק גָּדוֹל אֶחָד, שֶׁבְּכָל פַּעַם שֶׁהָיוּ אוֹרְחִים יְשֵׁנִים בְּבֵיתוֹ, הָיָה נִכְנָס אֲלֵיהֶם לִרְאוֹת מַה הֵם צְרִיכִים, אוּלַי נָפַל הַכְּסֶת מֵעֲלֵיהֶם וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה, וְהָיָה הוֹלֵךְ רַק בְּגַרְבַּיִם בְּלִי נַעֲלַיִם, כְּדֵי לֹא לִגְרֹם רַעַשׁ שֶׁיּוּכַל לְהָעִירָם.

עוֹד סִפֵּר, כִּי דַּרְכָּם שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיְתָה תָּמִיד לְהִתְנַהֵג בְּשֶׁקֶט וְלֹא בְּרַעַשׁ, וּבִפְרָטְיוּת אוֹתָם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁהָיוּ בְּרוּסְיָה, הֵם הָיוּ מְיֻשָּׁבִים, וְכָל עֲבוֹדָתָם הָיְתָה בְּשֶׁקֶט בְּלִי רַעַשׁ כְּלָל, וְאַחַר כָּךְ כְּשֶׁהִתְחִילוּ לְהִתְקָרֵב אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מַעֲרֵי פּוֹלִין, הֵם הֵבִיאוּ אֶת הָרַעַשׁ וְהַוּוילְדְקֵייט מִמְּקוֹמוֹת אֲחֵרִים, וּמִמֵּילָא בְּמֶשֶׁךְ הַזְּמַן חוֹשְׁבִים שֶׁדַּרְכָּם שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיא בְּקוֹל רַעַשׁ.

וּמִי שֶׁמַּכִּיר אֶת הַנֶּסַח הָאֲמִתִּי שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב, יוֹדֵעַ שֶׁהוּא קוֹל צְעָקָה מִתּוֹךְ הַלֵּב בִּדְבֵקוּת עֲצוּמָה, אֲבָל צְעָקוֹת בְּרַעַשׁ וּבִפְרָאוּת - זֶה אֵינוֹ נֶסַח שֶׁלָּנוּ כְּלָל, רַק הֵבִיאוּ אֶת זֶה מִמְּקוֹמוֹת אֲחֵרִים.

לְאָן לִבְרֹחַ?

דְּפִיקוֹת מְהֻסָּסוֹת נִשְׁמְעוּ עַל דֶּלֶת בֵּיתוֹ שֶׁל רַבִּי נָתָן זי"ע, בַּדֶּלֶת עָמַד יְהוּדִי, שְׁפוּף קוֹמָה, מַבָּטוֹ מְפֻחָד קִמְעָה וְעֵינָיו כְּבוּיוֹת, מִיָּד זִהָה רַבִּי נָתָן אֶת הָאִישׁ, הֶלֹא זֶהוּ חֲבֵרוֹ מִיָּמִים יָמִימָה, יַחַד גָּדְלוּ בָּעֲיָרָה בָּהּ חָיוּ כִּילָדִים.

עַל צַלַּחַת מָרָק מְחַמֵּמֶת, שָׂרַבִּי נָתָן אָץ לְהַעֲמִיד



לָאוֹרֵחַ, לְקַיֵּם בְּהִדּוּר מִצְוַת הַכְנָסַת אוֹרְחִים, סִפֵּר הָאִישׁ לְרַבִּי נָתָן אֶת הַסִּבָּה שֶׁהוּא כָּאן:

כְּשֶׁהִגִּיעַ לִפְרָקוֹ נָשָׂא אִשָּׁה בְּמָאהִלִיב וְנַעֲשָׂה תּוֹשָׁב הַמָּקוֹם, שָׁם עָסַק בְּמִסְחָר וְהִתְחִיל לְהַנְהִיג מִסְחָרוֹ בִּגְדוֹלוֹת בְּעֶזְרַת הַלְוָאוֹת, כְּמִנְהָג הַסּוֹחֲרִים. אוּלָם הָעֵסֶק לֹא הִצְלִיחַ, וְהִתְחִיל לָרֶדֶת מַטָּה מַטָּה, עַד שֶׁבְּמֶשֶׁךְ הַזְּמַן נִשְׁאַר בְּעֵירֹם וּבְחֹסֶר כֹּל, לֹא נוֹתְרָה לוֹ פְּרוּטָה אַחַת שֶׁיּוּכַל לְסַלֵּק אֶתְהּ אֶת הַחוֹבוֹת הָרַבִּים, וּבַעֲלֵי הַחוֹבוֹת לֹא וִתְּרוּ, מֵרֹב פַּחַד וְיִרְאָה שֶׁהָיָה לוֹ מֵהֶם בָּרַח מֵהָעִיר, אוּלַי רֶוַח וְהַצָּלָה יַעֲמֹד לוֹ בְּמָקוֹם אַחֵר, בְּדַעְתּוֹ לִנְסֹעַ לְאֵיזֶה מָקוֹם שֶׁשָּׁם יֵשׁ לוֹ אֵיזֶה קְרוֹב מִשְׁפָּחָה, אִישׁ אָמִיד וְעָשִׁיר וְהוּא יַעֲמֹד לוֹ לְעֶזְרָה בְּצָרָה לָתֵת לוֹ אֵיזוֹ מִשְׂרָה. כְּשֶׁבָּרַח עָבַר דֶּרֶךְ הָעֲיָרָה בְּרֶסְלֶב, וְנִזְכַּר שֶׁיֵּשׁ לוֹ כָּאן יְדִיד נֶפֶשׁ וְחָבֵר נֶאֱמָן וְהוּא רַבִּי נָתָן, בְּכֵן מִיָּד פָּנָה אֵלָיו וּבָא אֶצְלוֹ.

כְּשֶׁגָּמַר אֶת הַסִּפּוּר, עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבִּי נָתָן ז"ל: 'בְּוַדַּאי צָרָתְךָ - צָרָה גְּדוֹלָה הִיא, אֲבָל עֶצְתְּךָ אֵינָהּ עֵצָה כְּלָל... כִּי כַּאֲשֶׁר תַּגִּיעַ לְקִרְוּבְךָ, וְהַכָּרַת פָּנֶיךָ תַּעֲנֶה לוֹ עַל שִׁפַּל מַצָּבְךָ, תֵּכֶף יַרְאֶה לְךָ אוֹתוֹת אֵי רָצוֹן מִבֵּיאָתְךָ אֵלָיו, וְגַם אֶת יָדוֹ יִקְמֹץ לָתֵת לְתוֹךְ יָדְךָ, וְיֹאמַר לְךָ "שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם" בְּשָׂפָה רָפָה, וְיוֹשִׁיט לְךָ אֶת רָאשֵׁי אֶצְבְּעוֹתָיו, וְאוּלַי יִתֵּן לְךָ לִסְעֹד אֶצְלוֹ סְעֻדָּה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם, וְעַל לִינַת לַיְלָה אֲנִי מְסֻפָּק אִם יִתֵּן לְךָ, וְאוּלַי גַּם שָׁם בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ לֹא יִתְּנוּ לְךָ מָקוֹם לָלוּן, כִּי בְּמָקוֹם שֶׁאֵין מַכִּירִין אוֹתְךָ יֵשׁ אֶת הַצָּדֶק לַחֲשֹׁד אוֹתְךָ לְגַנָּב, חַס וְשָׁלוֹם, עַל כֵּן אֵין עֶצְתְּךָ עֵצָה כְּלָל.'

"עֶצָתִי", הֵאִיר לוֹ רַבִּי נָתָן אֶת פָּנָיו הַקְּדוֹשִׁים, "בָּרַח לְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אַנְטְלוֹיְפִין אֵיזֶ נָאר צוּם אַייבֶּערְשְׁטֶטֶער - אִם לִבְרֹחַ, אָז רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ".

"תָּשׁוּב לְמָאהִלִיב, וְלֹא לְבֵיתְךָ, אֶלָּא יָשָׁר לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְעִקַּר בֵּיתָ מָנוֹס שֶׁלְּךָ יִהְיֶה תּוֹרָה וּתְפִלָּה. שָׁם הַכֹּל מַכִּירִים אוֹתְךָ שֶׁאֵינְךָ גַּנָּב חַס וְשָׁלוֹם, וְאַדְרַבָּה לְסוֹחֵר נִכְבָּד שֶׁמָּעַד בְּמִסְחָרוֹ וּבְאֹנֶס נַעֲשָׂה בַּעַל חוֹב וְיוֹרֵד וּמְחֻסַּר פַּרְנָסָה. הַשָּׁמֶשׁ מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ יְקָרֶבְךָ בְּכָבוֹד גָּדוֹל וְיַמְצִיא לְךָ סְעוּדוֹת לֶאֱכֹל, וְגַם יִתֵּן לְךָ כַּר תַּחַת רֹאשְׁךָ. וְכַאֲשֶׁר יִוָּדַע הַדָּבָר לְאִשְׁתְּךָ וּקְרוֹבֶיהָ וְיִהְיוּ בָּאִים אֵלֶיךָ בְּצָעָקוֹת וְקוֹלוֹת בְּטָעֲנוֹת הַנִּשְׁמָעוֹת, אַתָּה לֹא תַּעֲנֶה לָהֶם דָּבָר רַק אֶחָז בְּמִדַּת הַשְׁתִּיקָה, וּבְטוּחַ אֲנִי שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִהְיֶה בְּעֶזְרְךָ בְּקֶרוֹב הַיָּמִים".

דְּבָרִים אֵלּוּ שֶׁיָּצְאוּ מִלֵּב צַדִּיק אוֹהֵב נֶאֱמָן, נִכְנְסוּ אֶל תּוֹךְ פְּנִימִיּוּת לִבּוֹ, וְכֵן עָשָׂה וְקִיֵּם וְזֵרֵז אֶת עַצְמוֹ חֲזָרָה, מִבְּרֶסְלֶב נָסַע לְעִיר מָאהִלִיב וְיָשָׁר לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְיָשַׁב אֶת עַצְמוֹ בְּקֶרֶן זָוִית, וְהִתְחִיל לִלְמֹד שִׁעוּר כְּסִדְרָן בְּגְמָרָא וְשֻׁלְחָן עָרוּךְ וְכוּ' מֵהַתְחָלַת בְּרָכוֹת וְאֹרַח חַיִּים, כַּאֲשֶׁר הִזְהִירוֹ רַבִּי נָתָן ז"ל.

וְאָכֵן בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁאָמַר לוֹ רַבִּי נָתָן כֵּן הִתְקַיֵּם, הַשַּׁמָּשׁ קִבְּלוֹ בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת וְקֵרְבוֹ בְּכָל מִינֵי הִתְקָרְבוּת וְרִחֵם עָלָיו מְאֹד. וְאַחַר כָּךְ נִתְוַדַּע בָּעִיר שֶׁהַסּוֹחֵר שֶׁיָּרַד מִנְּכָסָיו הוּא יוֹשֵׁב בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ וְלוֹמֵד, וּבָאוּ אִשְׁתּוֹ וּקְרוֹבָיו בְּצָעָקוֹת וּטְעָנוֹת, וְהוּא בְּאַחַת שׁוֹתֵק וְאֵינוֹ מֵשִׁיב, רַק שׁוֹקֵד בַּתּוֹרָה כְּאִלּוּ לֹא קָרָה שׁוּם דָּבָר.

עָבְרוּ עוֹד אֵלּוּ יָמִים וְנַעֲשְׂתָה כָּל הָעִיר כְּמַרְקַחַת, וְכָל אֶחָד מְדַבֵּר מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁכַּמָּה מִמַּכִּירָיו וְאוֹהֲבָיו נִתְעוֹרְרוּ לְרַחֵם עָלָיו וְעַל בְּנֵי בֵיתוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ מַעֲמָד פַּרְנָסָה. וְקִבְּצוּ סְכוּם כֶּסֶף וְסִדְּרוּ לְאִשְׁתּוֹ מַעֲמָד בַּשּׁוּק עִם מְעַט סְחוֹרָה.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָיָה בְּעֶזְרָהּ, שֶׁהִתְחִילָה לְהַצְלִיחַ מְעַט מְעַט, וְהוּא הִתְחִיל לָצֵאת מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ לַעֲזֹר לָהּ עַד שֶׁהָעֵסֶק הָיָה הוֹלֵךְ וְגָדֵל, עַד שֶׁהָיְתָה הָאִשָּׁה חַיִל וְהִיא הִמְצִיאָה כָּל הַפַּרְנָסָה בֶּרְוַח גָּדוֹל, וּבְתוֹךְ כָּךְ שִׁלְּמָה אֶת כָּל הַחוֹבוֹת.

וְהוּא נַעֲשָׂה עוֹבֵד ה' גָּדוֹל מְאֹד וְשָׁקַד כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת כַּאֲשֶׁר הוֹרָהוּ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, אַשְׁרֵי לוֹ וְאַשְׁרֵי חֶלְקוֹ.

("אֵילַן הַחַיִּים", ס"ז)

סִפּוּר לְשַׁבָּת

לְמַעֲשֶׂה!

חִנּוּךְ לְעֶזְרָה בַּבַּיִת

רַק בְּחָכְמָה

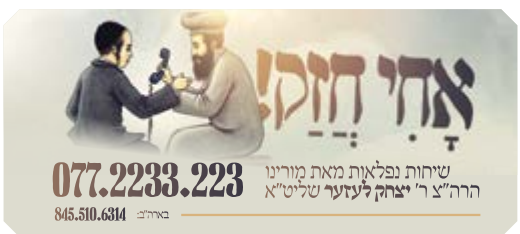
בְּוַדַּאי מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים לְהַרְגִּיל אֶת הַיְלָדִים שֶׁיַּעַזְרוּ בַּבַּיִת, אֲבָל צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵהֶם בְּצוּרָה חֲכָמָה וְלֹא לְהַכְרִיחַ אוֹתָם וְכוּ', כִּי כָּל דָּבָר שֶׁבָּא בְּכוֹחַ, אַזַּי גּוֹרֵם אֶת הַהֶפֶךְ בְּדִיּוּק - שֶׁהַיְלָדִים מִתְמָרְדִים וְכוּ', **צְרִיכִים לִפְעֹל אֵצֶל הַיְלָדִים בְּטוּב, וּלְהַסְבִּיר לָהֶם אֶת גֹּדֶל הַתּוֹעֶלֶת שֶׁיֵּשׁ כְּשֶׁהֵם עוֹזְרִים בַּבַּיִת, וְכָךְ הֵם מַרְגִּישִׁים בּוֹגְרִים.**

לְהַרְגִּיל לַעֲזֹר בַּבַּיִת

וּבֶאֱמֶת כָּךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת, לְהַרְגִּיל אֶת הַיְלָדִים שֶׁיַּעַזְרוּ בַּבַּיִת, וְכָךְ הֵם נַעֲשִׂים עַצְמְאִים, וְזֶה דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלֹא נוֹרָא אִם הַיְלָדִים יִתְּנוּ יָד לַעֲזֹר לְאִמָּא בַּמִּטְבָּח וְכוּ', אֲבָל הַבְּעָיָה הִיא, שֶׁעַל פִּי רֹב הַנָּשִׁים לֹא מְעֻנְיָנוֹת שֶׁהַיְלָדִים יַעַזְרוּ לָהֶן, וְהֵן חוֹשְׁבוֹת שֶׁהַיְלָדִים עֲדַיִן קְטַנִּים וְכוּ', וּמִזֶּה בָּאָה הַהִתְרַשְּׁלוּת שֶׁהַיְלָדִים לֹא עוֹזְרִים בַּבַּיִת.

וּבֶאֱמֶת צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אוֹתָם מִגִּיל קְטַנְטֹנוּת לַעֲזֹר בַּבַּיִת, וְשֶׁיִּהְיוּ בַּעֲלֵי דֶּרֶךְ אֶרֶץ, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת בָּנִים, סִימָן ס"ד) **צָרִיךְ לִלְמֹד דֶּרֶךְ אֶרֶץ מִנְּעוּרָיו;** וְזֶה חֵלֶק מֵהַדֶּרֶךְ אֶרֶץ - שֶׁיַּעַזְרוּ לְהַגִּישׁ אֶת הָאֹכֶל וְכוּ', וּלְהוֹרִיד אֶת הַצַּלָּחוֹת מֵהַשֻּׁלְחָן וְכוּ', **וּבָזֶה מַרְגִּילִים אֶת הַיְלָדִים לִהְיוֹת בַּעֲלֵי אַחֲרָיוּת.**

(מִתּוֹךְ מִכְתָּב מוֹהֲרַ"שׁ יוֹם ב' לְסִדְרָה וְאִתְחַנַּן ח' מְנַחֵם אָב הַתשע"ג)





לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

להשתתפות בזכות הגדולה בהדפסת והפצת הגיליון

בהעברה בנקאית: ע"ש "ידידי עיר ברסלב"

בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437

בנדרים פלוס: קופת "ידידי עיר ברסלב"

לציין בהערה: עבור גיליון בהיכלו